

Liian paljon liian varhain

Kun vielä Suomeakin rauhatomamman banaalivaltion päämies lähtee luusuamaan ympäri maailmaa, hän saattaa takaisin palatessaan huomata menettäneensä valtakunnan ja puoli prinsessaa.

Vähän siihen suuntaan on nyt käynyt Suomessakin. Tuskin oli presidentti ehtinyt pistää päänsä pusta, kun jo Paavo Väyrynen ponnahti presidentin ykköshaastajaksi ja Tiina Lillak putoi mitaleilta Ateenassa. Koivisto saavutti gallupissa 93 prosentin ja Väyrynen 17 prosentin luottamuksen, Lillak heitti 66 metriä.

Tulokset ovat keskenään aivan vertailukelpoisia. Mauno Koiviston 93 prosenttia olisi metreinä keihäänheitossa oiva tulos, samoin Lillakin 66 metriä prosentteina gallupissa. Sen sijaan Väyrysen tuloksella, 17 metrillä, olisi keihäänheitossa hankala päästä mitaleille.

Mutta kuinka kävi? Koiviston lukemat ovat rutiinia, ei niistä enää kukaan innostu, koska tätä on odotettukin. Lillakia pidetään pahana pettymyksenä, koska häneltä odotettiin enemmän. Mutta Paavo Väyrynen on Suuri Lupaus, koska häneltä ei osattu tällaista odottaa.

Kysymys on taktisesta ajoituksesta. Lillakin suuri virhe on se, että hän meni hokeltämään maailmanennätyksen ennen kisoja. Jos hän olisi kylmän järkevästi malttanut viskoa koko kauden sektorien ulkopuolelle ja välillä vähän katsomoonkin, Ateenassa olisi riittänyt sekin, että keppi kulkee oikeaan suuntaan ja ihmishenkiä säästyy. Neljäs sija olisi ollut jymy-yllätys ja riemastuksen aihe.

Mutta kun ei niin ei. Ei tullut mestaruutta, ei rakenna kunta Tiinalle punaista tupaa ja perunamaata, ei kysy kukaan, mistä

tuo tyttö on kotoisin.

Toista on Paavo Väyrysellä. Hän on ajoittanut kuntonsa nappiin. Vasta tosipaikan tullen irtosi rutistus, johon kukaan ei olisi etukäteen uskonut. Nyt ihmetellään, mistä lataus löytyi. Ovatko takana ylemmät voimat, kuten oikeuskansleri, joka muiden mukana innoissaan kyselee, mistä tuo poika on kotoisin? Ihailijoille eivät edes nimikirjoitukset riitä, pitää olla henkikirjoitusote. Suomen kunnat suorastaan tappelevat siitä, kuka saa verottaa ja kouluttaa Väyrysen perhettä. Keminmaassa on jo menossa paikkakunnan suuren pojan mökin laajennus. Pian kai jokin suuryritys ostaa Väyrysen PR-päälliköksen.

Nämä ilmiöt antavat Suomen urheilulle nuorisolle osviitan siitä, miten kannattaa harjoitella. Ei pidä pikkukisoissa hillua. Aina täytyy olla parantamisen varaa. Urheilussa ei ole tärkeintä voitto, vaan tuloksen parantaminen joka kerta. Siihen pystyvät vain ne, joilla on malttia aloittaa vaatimattomasti, jotka eivät hamua liian paljon liian varhain.